

Габдулла Тукай: "Иман берлѣ Корьѣн тулган садремѣ..."

Фахрутдинова Сѣмбелѣ Мансур кызы - китапханѣче
Яр -Чаллы шѣхѣре

*И туган тел! Синдѣ булган иѣ элек кыйлган догам;
Ярлыкагыл, дип, үзем њѣм ѣткѣм-ѣнкѣмне, Ходам.
(Г. Тукай "Туган тел")*

Максат: Г. Тукай иѣтаты аша балаларда туган телгѣ, рухы мирасыбызга карата хѣрмѣт тѣрбиялѣу, ѣхлак тѣрбиясе бирѣдѣ Ислам кыйммѣтлѣренѣн ѣнѣмиятен житкерѣу.

1 алып баручы. Даһилар гѣмере гасырлар белѣн исѣплѣнѣ. Халкыбызның бѣек шагыйре Габдулла Тукайның да дѣнъяга килѣуѣнѣ 137 ел тулды. Бу чѣр ѣчендѣ миллѣлѣтебез тарихында искиткеч вакыйгалар, үзгѣрешлѣр булды. Тукай үзе аларның ѣммѣсенѣ шаһит булмаса да, аның иѣтаты ѣм шунда гѣүдѣлѣнгѣн якты сүрѣте, онытылмый, югалмый. безнең кѣннѣргѣ килѣп иреште. Бу индѣ тарихның чын талантларга хас – халык белѣн мѣңге бергѣ яшѣргѣ бирелгѣн хокукы да, мѣрхѣмѣте дѣ, хѣкеме дѣ.

2 алып баручы. Тукай иѣтаты... Тукай дѣнъясы... Безнең ѣле бу дѣнъяны ѣаман да колачлап бетерѣ алганыбыз юк. ѣм бу мѣмкин дѣ түгелдер. Еллар узган саен без Тукайны кѣбрѣк ачабыз; Тукай безгѣ ныграк якыная, без үзебез дѣ аңа ешрак тартылабыз.

Тукайның бик кѣп шигырьлѣре, фикерлѣре нѣкъ менѣ бүгенге кѣнебезгѣ, милли ѣм сѣяси вѣзгытѣбезгѣ бѣтен рухы, барлык жѣпселлѣре белѣн тѣңгел килѣ. Шунда да аның иѣтаты, шигыри авазы кѣр яңгырый ѣм халык кѣңелендѣ телѣктѣшлек таба. ѣйе, ул ѣаман безнең замандаш. Тукай сабый белѣн сабый, галим белѣн – галим, мѣгаллим.

1 алып баручы. Еллар үткѣн, ара ерагайган саен, Тукай шѣхесе безгѣ якыная, кадерлѣрѣк була бара. Тукай иѣтаты – татар халкының гажѣп зур байлыгы. Бүген без сезнең игытибарга шагыйрьнең Корьѣн аѣннѣре белѣн сугарылган шигырьлѣрен тѣкъдим итѣбез. Кичѣбез "Иман берлѣ Корьѣн тулган садремѣ" дип атала.

Нечкѣрѣ кѣңелем, Корьѣн алып укысам, ѣаным киңѣя,
Сѣждѣлѣргѣ ятам, тѣсбих ѣйтѣм,
рухым лѣззѣтлѣнѣ, кинѣнѣ,
Китѣ кѣңелем тулган тау-тау кайгы,
Шѣркзыйллѣлѣрдѣн пакылѣнѣм,
Тѣнѣмлѣн кѣтѣм чиксѣз рѣхмѣт.

ѣллѣ нѣрсѣдѣн сакланам.

Белмим, чынлап сорыйм: бу эшлѣрем

Якынлыкмы минѣм Аллаһка

Мохтасар түгел, фѣтѣва сормыйм,

Зѣкятлѣрем дѣ юк, алдамам.

Жыелган да яшем, кѣзгѣ тула,

Шѣһадѣт сүрѣсе шаукыма,

Тѣүкыйнадан сикереп "Аллаһу ѣкбѣр!"

дигѣн таушым чыга фѣуқыма.

ѣѣр аятѣтѣн кѣтѣм ѣллѣ нилѣр,

Кѣп ѣмидлѣремнең ачкычын.

Кѣңел кѣзгелѣре ялтырый да,

ѣзлим мин бѣхѣтлѣр баскычын.

Г. Тукай "Корьѣн укысам".

2 алып баручы. Ана назыннан мѣхрѣм булган, ачык-ялангачлыкта, мохтажлыкта интеккѣн Габдулланың фани дѣнъяда кѣңел юатучысы, "туендыручысы", "якын итѣче"се тик Аллаһы Тѣгалѣ була. *(Кечкенѣ Габдулла булык киенгѣн 6-7 яшьлек бала укый):*

Я, Ходаем, бѣндѣлѣрне ник тѣрле кылдың икѣн,

Нигѣ мин бу жиһанның артыгы булдым икѣн?

Жир йѣзендѣ хѣкем сѣрѣ иң кѣчлѣ - ачык патша

Вѣждан-пычракта, таптала, иң ѣстѣ - алтын, акча.

Юктыр бу жирдѣ тигезлек, синдѣдер безнең ѣмет,

Ач пѣрдѣнне, рѣхмѣтенне сал,

Ярдѣмен берлѣн терелт...

Г. Тукай "Очты дѣнъя читлегеннѣн"

(Бала янына милли киѣмдѣ киенгѣн ѣлкѣн яшьтѣге хатын-кыз чыга ѣм Г. Тукайның "Таян Аллаһка" шигырен укый)

ѣй бѣһалѣ, ѣй кадерлѣ, ѣй гѣнаһсыз яшь бала!

Рѣхмѣте бик киң аның, ѣрдѣм таян син Аллага!

Йа Ходай, кѣрсѣт, дигѣн, ушбу жиһанда якты юл;

Ул – рѣхимлѣ; ѣткѣн-ѣнкѣннѣн дѣ кѣп шѣфкатълѣ ул!

Саф ѣле кѣңелең синѣн, ничбер бозык уй кермѣгѣн.

Пакъ телѣн дѣ нич яраусыз сүзлѣр ѣйтеп кѣрмѣгѣн.

Пакъ ѣаның ѣм пакъ тѣненѣ – барлык вѣжүдѣн пакъ

синѣн;

Син фѣрештѣ валчыгысын, йѣзлѣренѣ ап-ак синѣн!

Кыйл дога, ихлас белѣн тезлѣн дѣ кыйбла каршына;

Бел аны: керсѣз кѣңелдѣн түгъры юл бар гаршенѣ!

ѣй бѣһалѣ, ѣй кадерлѣ, ѣй гѣнаһсыз яшь бала!

Рѣхмѣте бик киң аның, ѣрдѣм таян син Аллага!

Г. Тукай "Таян Аллага"

1 алып баручы. Кѣм вѣлалы икѣн. ятим бала.

Якты йолдыз булып калкыр дип,

Мәңге, мәңге халык йөрәгендә,

Халык күнелендә балкыр дип.

Әйе, ятим бала якты йолдыз булып балкыды. Сүнмәс йолдыз булып калыкты. Сөөкле шагыйребезнең шигырьләре буыннан буынга тапшырылып, арабызда яшиләр. Тукай һәр буын тарафыннан тигез хөрмәт ителә. Ул безне туган көнебездән алып гомербез ахырына кадәр озата килә.

2 алып баручы. Әйе, һәр халыкның, һәр милләтнең йөзек кашы булырдай гүзәл кешеләре, олы талантлары, бөтен кешелек дөнъясы тарихында тирән эз калдырган затлары була. Милләтебезнең данын башка халыклар арасында тигез хокуклы, дәрәжәле һәм мәртәбәле милләт итеп таныткан шагыйребез Габдулла Тукай. Аның әсәрләре үз заманында ук уңыш казана. Моның сәбәбе – шагыйрьнең күп гасырлык бай әдәби традицияләребезгә таянуында.

1 алып баручы. “Әдәбиятыбызга яналыклар алып килүче реалист буларак танылса да, Тукай ижаты бөтен тамыры белән борынгы татар әдәбиятына, Көнчыгыш әдәбиятларына һәм тулаем Ислам мәдәниятенә; аның олы казанышларына тоташа, шулардан үсеп чыга. Кече яшьтән үк гади халыкның иң самими ышануларын, соңрак мәдрәсәләрдә ислам динен күнеленә сәңдереп, борынгы тарихы булган Ислам әдәбиятын укып үскән Габдулла үз ижатында шуларны шигъри таланты, кодрәтле каләмә аша үткөрәп, элекке жирлектә, әмма яңа, югарырак дәрәжәдә, үз заманына ярашлы һәм үзеннән соң да яшәячәк итеп гүзәл әсәрләр тудыра алды,” - дип язалар әдәбият белгечләре.

2 алып баручы. Тукай ижатында борынгы әдәбият мотивлары дигәндә, иң элек Ислам мәдәниятенен бөек китабы Коръән күз алдына килә. Аллаһы Тәгаләне бер һәм бар дип белгән Тукайның Коръәнгә ихтирамы, мәхәббәте чиксез зур, ул Коръәнне укып юана, аннан үзенә чиксез илһам ала.

1 алып баручы. Дин белемен Казан артындагы Кырлый авылында “Иман шартын” нан башлаган Тукай, Жәекта Мотигулла хәзрәт мәдрәсендә жәдидчә укып, дөнъяви белемнәр алу белән бергә, иске мәдрәсә программасын да яхшы үзләштерә. Гарәп, фарсы, төрек телләрен нечкәлекләренә кадәр өйрәнә. Аның дини гыйлеме, энциклопедик дәрәжәдә булуы белән бергә, тирән мәгънәле дә “Дин кешелек мәдәниятенен иң югарысында вә иң өстендә булган каймактыр. Ләкин мәдәният тудырган каймак түгелдер, бәлки мәдәниятны тудырган, үстергән, киңәйткән мәдәният – анасыдыр!” Күргәнебезчә, Тукай да үзенен ижатында диннен милләт өчен кирәкле гамәлләрендә катнаштырырга тиешлегенә игътибар итә. “Исемнәребез хакында” – дигән мөкаләсендә ул, мәсәлән, дини тәрбияне милли тәрбия белән бәйләп алып барырга чакыра.

2 алып баручы. Г. Тукай да динне беренче чиратта

иман мәгънәсендә аңлаган һәм хөрмәт иткән. Иман үз чиратында шагыйрь тарафыннан кеше өчен тормышта рухи таяныч, өмет чаткысы, идеалга юл күрсәтүче итеп аңлатыла. Мондый иманның нигезендә Аллаһка ышану ята. Шунлыктан Тукай “гөнәһсыз яшь баланы” да, бу дөнъяда “идеал утын эзләп юлга чыккан даһине” дә Аллаһка таянырга чакыра.

1 алып баручы. Кешене ышаныч дигән бөек көч яшәтә, аңа жегәр бирә. Һәр мөзмин-мөселманның андый көче, ышанычы – иман. Иман ул, иң элек Аллаһы Тәгаләгә ышану булса, икенчедән ул тәрбияләлек, әхлаклылык, кешелеклелек билгесе. Тукай исә балаларның барысын да белгән, шул төшенчәләр белән яшәгән, аларга инанган хәлдә ижәт иткән.

2 алып баручы. Ислам тәгълиматы һәм шәригать таләп иткәнчә, балаларны сабый чактан үк игелеккә өндәүдә, дуслыкка, миһербанлыкка үтәпләүдә Тукай, әле үзе дә яшь булуына карамастан, үргәтү булып тора. Илнен киләчәгә булырга тиешле яшь кешеләрнең тайгак юлдан китүләре аны борчый. Үз заманы яшьләренә Тукай да зур өметләр баглаган, аларның юк – барга табынуларына, кирәкле эш белән шөгылләнмәүләренә эче पोшып ул болай ди:

Бара милләт зөгыйфь, абыныр-абынмас,

Сүнә яшьләрдә ут кабыныр-кабынмас...

Тәти тапса сабый, барган юлында,

Йомыш истән чыгар, һич айрылалмас

Шулай яшьләр дә: юлда күрсә алтын,

Баюдан башкага күнелен дә салмас...

Г. Тукай, “Яшьләр”, 1910

1 алып баручы. Г. Тукай егерме беренче гасыр башында да шундый ук проблемалар булу ихтималын күз алдында тотмагандыр, әлбәттә. Тукай заманына караганда да әхлаксызрак, акча дигәндә жанын сатарга торган тулы бер буын үсеп килә. Тагын бер иң зур Тукай юлларын укып, иман төшенчәсен аңламын дигән яшәүчеләргә өйткән сүзләрнең хаклы булуына инанасың:

Мөлганәт, пычрак вә ялган берлә тулган безнең эч;

Бар начарлыктан, бозыклыктан гыйбарәт безнең эш.

Шаккатабыз тышкы зиннәтләр, киёмнәргә карап;

Жан сатабыз әллә нинди вак “тиеннәргә” карап.

Керләнә өст-өстенә рух, һич хозур вәжданга юк;

Ни сәбәптән жир йөзендә тәнгә - мунча, жанга – юк?!

Г. Тукай, “Тәләһһеф”, 1910

2 алып баручы. Тукайның “Ана догасы” шигырендә балаларга дәрәс тәрбия бирүдә аналарның тоткан урыны чагыла.

Менә кич. Зур авыл өстендә чыкты нурлы ай калкып,

Көмешләнгән бөтен өйләр, вә сахралар тора балкып.

Авыл тын; иртәдән кичкә кадәр хезмәт итеп арган

Халык йоклай – каты, тәмле вә рәхәт уйкуга талган.

Урамда өрми этләр дә, авыл үлгән, тавыш-тын юк;

Авыл кырында бер өйдә фәкать сүнми тора бер ут.

Әнә шул өй эчендә ястүеннән соңра бер карчык
Намазлыкка утырган, бар жиһаннан күнелене арчып;
Күтөргән кул догага, яд итә ул шунда үз угьлын:
Ходаем, ди, бөхетле булсайде сөйгән, газиз углым!

1 алып баручы. Күңелендә Коръән урнашкан
шагыйрь Коръәндәге илаһи аятьләрне шигъри юллар
белән чын татарча өйтен бирергә омтыла. Тукайның
“Кадер кич” дип исемләнгән әсәре дә турыдан туры
Коръәнгә барып тоташа. Шигърьнең язылу тарихын
композитор Мансур Мозафаров түбәндәгечә аңлата:
“Бервакыт әнием Тукайдан: “Менә Кадер кич житә,
балаларга жырлар өчен бер шигърь булмасмы икән
синдә, Габдулла,” – дип сорады. Тукай берничә көннән
безгә “Бу Кадер кич-елда бер кич” дип башлана торган
шигърен, үз кулы белән язып, чәчәк ябыштырылган
открытка алып килде.

Бу Кадер кич, елда бер кич – барча кичләр изгесе;
Сәфланыр таптан бу кич моэмин күңелләр көзгесе.
Сафланыр ул, пакъләнер – бик зур Ходайның дәүләте;
Һәм төшәр ул көзгеләргә күк капугы шәүләсе.
Шул капугътан күндерермез Тәңремезгә бер теләк,
Бер Кадер кич Тәңре каршында мең айдан изгерәк.
Жон, мамыктай өйләнер жирдә бу кич әрвах, вә рух;
Һәм фәрештә сафлары жирдә йөрер меңнәр гөрүһ
Ул мәлаикләр жыярлар тол, ятимнәр яшьләрен,
Барча көчсезләр, зәтыйфләренә аһын, каргышларын.
Күз яшеннән, төрле рәнжетештән ясап зур энжеләр,
Ул мәлаик гарше-көрсине бизер һәм энжеләр,
Таң сызылганчы йөрерләр, өйтмиңе һичбер кәлям;
Тик диерләр: “Барча моэмингә, мөселманга сәлям!”
Г. Тукай “Кадер кич” (мөнәжәт итеп өйтәләр)

1 алып баручы. Г. Тукайның Коръән белән бәйлә бик
күп шигърьләре турында сөйләргә мөмкин. Гомеренә
соңгы көннәрендә Клячкин хастаханәсендә ятканда
Шагыйрьнең күңеленнән Коръән сүзләре китеп
тормый. Менә аның иң соңгы әсәрләреннән булган
“Тәфсирме? Тәржемәме?” дип аталган шигъре:

Һәр заман кем насры берлән фәтхә килсә Алланың,
Һич тә бер көч туктаталмый, манигы булмый аның
Син күрерсең тугъры юл тапканын күп төркем халык,
Хәмдү – тәсбих өннәре берлән гөрелдәр урталык.
Мөккәдә ачты бүген якты иманга баб Ходай,
Ярлыкау эстә, шөкер ит, тәүбә кыйл, тәүваб Ходай!

2 алып баручы. Бу – Коръән Кәримнең “Наср”
(ярдәм) дип аталган 110нчы сүрәсе. Аның гарәпчәдән
татарчага сүзгә - сүз тәржемәсе болай: “Аллаһының
ярдәме һәм жиңүе ирешкәндә, син кешеләрнең
ничек төркем-төркем булып Аллаһ диненә килүләрен
күрдән. Шулай булгач, үзеннән Раббынны макта, данла
һәм аннан тәүбә сора. Дөрестән дә ул ярлыкаучы”.
Күргәнебезчә Тукайның “Тәфсирме? Тәржемәме?”
дип аталган шигъре шушы сүрәнең мактый үк төгөл
тәржемәсе.

1 алып баручы. Һәр татар баласы яттан белә торган

“Туган авыл” шигъренәң дүрт юлы совет чоры
китапларынан гел төшерелә килде. Чөнки анда
Коръән һәм пәйгамбәрләр исеме телгә алынган.

Жыр: “Туган авыл” (Г. Тукай сүз А. Монасыйпов көе.)

2 алып баручы. “Туган тел” шигъренәң дә соңгы ике
юлына озак еллар дәвамында богау салынган иде:
И туган тел! Синдә булган иң элек кыйлган догам:
Ярлыкагыл, дип, үзем һәм өткөм-өнкөмне ходам!

1 алып баручы. Г. Тукай шулай ук шигърьләрендә
үзенән дини вазыйфаларын намус белән үти алмаган
дип әһелләрен дә тәнкыйтьләүдән читтә калмый.
Шагыйрь аларны булдыксызлыклары, наданлыклары
белән диннән дәрәжәсен төшерүләре өчен тәнкыйтли.
Тукайның дип әһелләренә карашы һәм бәясә бер төрле
генә түгел. Мәсәлән: “Шиһаб хәзрәт” шигърендә
шагыйрь икенче рухтагы дин өһелен тасвирлый. Аның
герое Шиһабетдин Мәржәни. Ул дин өһеле, шигърьдә
олы акыл иясә, эшлекле мәгърифәтче, милли рухлы
зат итеп күрсәтелә.

2 алып баручы. Г. Тукайның Ислам кыйммәтләренә,
Коръәнгә, Аллаһы Тәгаләгә мөһәббәте чиксез.
Шагыйрьнең “Аллаһ яратсын өчен” шигърен ике бала
2 шәр юл итеп чиратлаштырып укыйлар.

Бедә бер кешедәй дус булуйк, Аллаһ яратсын өчен;
Эрелек, төче теллекне ташлуйк, Аллаһ яратсын
өчен;

Милләтнең күңелен аңа юнәлтик, Аллаһ яратсын өчен;
Иске чир, түбәнлек юк булсын, Аллаһ яратсын өчен;
Шул юлга омтылуйк, и диндөшләр, Аллаһ яратсын
өчен;

Мондый омтылыш, тырышыклар керсен гадәткә,
Аллаһ яратсын өчен.

Болай итеп наданлык безне измәсен, Аллаһ яратсын
өчен;

Чарасын яз, яки телдән сөйлә, Аллаһ яратсын өчен;
Гыйлемгә кирелек пәрдә булмасын, Аллаһ яратсын
өчен;

Жанланык, кузгалыйк һәр жирдә Аллаһ яратсын
өчен.

Дуслык булмау сәбәпле милләт шушы хәлгә килде, -
Гыйбрәт ал, и Мөхәммәт өммәте! Аллаһ яратсын өчен.

Без дә кеше ич, итик гайрәт, Аллаһ яратсын өчен;
Бу дөнъяны хәйран калдырыйк, Аллаһ яратсын өчен.

Милләтне күтәрергә күңелем ашыга һәм ашкына;
Китмәсен күңелем очып, бастырып куй таш кына.

Тиеш булды безгә билне буу, Аллаһ яратсын өчен,
Мәгърифәт, һөнәр туамы? – бар да Аллаһ яратсын
өчен.

Бар һөнәребезгә канәгать булмыйк, Аллаһ яратсын
өчен;

Тәңре мәрхәмәтенә каршы килмик, Аллаһ яратсын
өчен.

Г. Тукай “Аллаһ яратсын өчен”

1 алып баручы. “Васыятем” шигъре аша Г. Тукай

үзен динсезлектә гаепләүчеләргә болай ди:
Кайт, и тынычлык тапкан күңелем! бар, юнөл, кит
тәнрең;

Бирдән аркаңны моңарчи, инде бир бит өмрәнә.

Дустларым, кардәшләрем, сез муллаларга әйтегез:

Бу ике юлны, мине күмгәч, укырлар кабрәмә.

Динсез дип әйтүчеләр бер гажәпләнсен, күреп актык
сүзем:

Күр, ничек тулган Иман белән Коръән күңелемә!

2 алып баручы. Без егерменче гасырда Тукай белән
яшәдек. Егерме беренче гасырга да Тукай белән
атлап керәбез. Тукай мирасы яшөгәндә милләтебез
дә яшәр. Тукайны өйрәнү, ижатының әле билгеле
булмаган якларын ачу, аны зурлау, буыннан-буынга
житкерү барыбызның да изге бурычы. Г. Тукайның
кабатланмас талант иясе булып тууы, шигърият кояшы
булып балкуы, әдәбият титаны булып күтөрелүе –
халкыбызның гына түгел, гомумкешелек дөнъясының
да горурлыгы.

1 алып баручы. Тормышыңда бәйрәмнәр аз булган

Тартыш белән тулган көннәрәң,

Шуңа, ахыры, искә алынмыйча

Үткән синең туган көннәрәң...

Бәйрәмнәрәң алда икән әле,

Кара, шагыйрь, бүген текәлеп –

Халык килде сина мәхәббәтөн

Ал чәчәкләр белән күтәрәп

Буын арты буын алмашыныр,

Гасыр арты узар гасырлар

Шигъриятнең һәйкәленә шулай

Язлар һаман гөлләр ташырлар

Халык моңы – синең моңың булды,

Халык күңеле – синең күңеләң

Ил гомере, халык гомере кебек,

Озын булып, шагыйрь гомерәң!

Син күрмөгән яңа буын килде,

Котлап бүген туган көнеңне

Килчәккә барган улларыңнан

Ишәтәсен “Туган теленне”

Ш. Галиев “Тукайга”

“Туган тел” (Г. Тукай сүз. халык көе) жъры яңгырый

2 алып баручы. Мөхтәрәм Тукаебызның ижаты
буыннарда мирас булып, каләбләребезне тетрәндергән
афәтләр, каршылыклы еллар аша безгә дә килеп житте.

“Дин – ул халыкка агу,” – дигән хорафаттан халыклар
башына афәт булып төшкән заманда, дистәләгән
“тукайчылар” – үзләрен Тукай рухлы дип танытырга
теләүчеләр шагыйребезнең асыл шигърьләрен
халыктан яшердсләр. Тукайдан башта “социалист”,
соңрак имансыз бер “атеист” ясарга омтылдылар.

1 алып баручы. “Тукай... Бер караганда, шагыйрь
бездән бик ерак дөвәрдә яшөгән кебек тоела. Лә
ул – һәр чорда, һәр гасырда татар милләтенә
замандашы. Тукай Сабый белән сабый. Галим белән
галим, мөгаллим. Татар язмышы, татар бәхете өчен,
аның барлыгын исбат итү һәм халыкның афәтләргә
юлыкмавы һәм берләшүе өчен безгә Аллаһы Тәгалә
Тукайны бүләк иткәндер.

Кулланылган әдәбият: Салихжан, Х. А. Пушкин һәм
Г. Тукай ижатында Коръән аһәңнәре: Монография. –
Казан: Тат. китап нәшр., 2002. – 399 б.

Тукай, Г.М. Әсәрләр. 5 томда. Шигърьләр, поэмалар. –
Казан: Тат. китап нәшр., 1985.

Юзеев, И. Мөңгелек белән очрашу: Шигърьләр, поэма,
трагедияләр. – Казан: Тат. китап нәшр., 1985. – 253 б.

Казыйханов, В. Әхлак тәрбиясе бирүдә ислам
кыйммәтләре / В. Казыйханов // Мәгариф. – 2006. –
№1. – Б. 53-54.